

**Rozstrzygnięcie Rady Miasta Poznania o sposobie rozpatrzenia uwag wniesionych
do projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego
„Strzeszyn Północ” – część D w Poznaniu.**

Na podstawie art. 20 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym rozstrzyga się, co następuje:

§ 1

Uwaga wniesiona przez pana Macieja Wudarskiego – Przewodniczącego Podzespołu ds. Zwiększenia Lesistości Miasta Poznania.

Treść uwagi: Wnosimy o zmianę przeznaczenia terenów zieleni, oznaczonych na rysunku planu symbolami: 1ZO, 2ZO, 3ZO i 4ZO na tereny leśne.

Uzasadnienie. Zmiany klimatyczne (zwiększona średnioroczna temperatura oraz susza) wymagają od Miasta podjęcia szeregu działań w zakresie ochrony lasów miejskich. Jednym z czynników negatywnie wpływającym na stan lasów jest przybliżająca się do ich granic zabudowa wraz z towarzyszącą infrastrukturą. Szczególnym zagrożeniem jest realizacja zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej z podziemnymi hałami garażowymi. Z powstaniem zabudowy rośnie też presja społeczna na korzystanie z terenów leśnych, co może powodować jego degradację (penetrowanie niedostępnych obszarów lasów, wydeptywanie nowych ścieżek, zwiększanie szerokości istniejących duktów leśnych, hałas, płoszenie zwierzyny, zagrożenie pożarowe). Jako przykłady, można podać zabudowę w rejonie rezerwatu Żurawiniec i negatywny wpływ na Lasek Piątkowski oraz intensywną zabudowę w rejonie Ptasiej i Smoluchowskiego i jej wpływ na Lasek Marceliński. Planując przestrzeń miasta należy także brać pod uwagę stale zwiększającą się aktywność społeczeństwa na „świeżym powietrzu”, co wynika ze wzrostu świadomości zdrowotnej, zakazu handlu w niedzielę i trwałej zmiany przyzwyczajeń w zakresie spędzania wolnego czasu, pandemii Covid 19 (większe bezpieczeństwo na otwartej przestrzeni) oraz wyższe temperatury i mniejszą ilość opadów. Prognozując utrzymanie tych trendów w najbliższym okresie, należy założyć, że Poznań może trwale stracić jeden ze swoich największych walorów – otwarte dla mieszkańców tereny leśne. Aby temu przeciwdziałać należy zwiększyć powierzchnię lasów

miejskich a wagę zadania z tym związanego traktować na równi z wydatkami na oświatę czy transport. Przy czym koszty (wykupy terenów, odszkodowania, mniejsze podatki od nieruchomości, założenie lasów i ich utrzymanie) będą wielokrotnie niższe przy porównywalnej wartości dodanej. Projektując działania w tym zakresie należy pamiętać, że Miasto nie poniesie kosztów uzbrojenia terenów, a wpływ z podatków niekoniecznie będą niższe. Jednym z miejsc na mapie Poznania, na których powinna zostać zwiększona lesistość Miasta to tereny Strzeszyna na północny zachód od ul. Biskupińskiej oraz Starego Strzeszyna i Koszalińskiej. Zalesienie tych terenów oraz uzupełnienie o funkcje rekreacyjne, które są wpisane ustawowo w funkcje lasów, znacząco poprawi stan lasów miejskich (bez pogorszenia jak przy nowej zabudowie), oszczędzi Miastu wielu wydatków na tworzenie infrastruktury. Większe powierzchnie lasów będą stanowiły nowe tereny rekreacyjne dla Poznaniaków oraz bufor dla zagrożonego otoczenia jeziora Strzeszyńskiego. Działania Miasta w tym kierunku powinny być zdecydowane, a zamierzenia planistyczne dotyczące przyszłego zagospodarowania jasno określone. Wyznaczając w planie miejscowym funkcje ZL (w miejsce ZO) wraz w zapisami uzupełniającymi, dotyczącymi np. ciągów komunikacyjnych, duktów leśnych oraz wyznaczenia stref rekreacji dla mieszkańców, zdefiniowane zostaną precyzyjne wytyczne dla przyszłego zagospodarowania terenów. Co istotne, planowanie dużych obszarów leśnych umożliwi leśnikom przygotowanie i urządzenie lasów przystosowanych do zmian klimatycznych.

Rozstrzygnięcie: uwaga nieuwzględniona.

Uzasadnienie: Teren objęty uwagą stanowi własność Instytutu Technologiczno-Przyrodniczego i jest wykorzystywany rolniczo. Projekt planu nie wyklucza możliwości jego zalesienia, jednak nie narzuca takiego obowiązku. Przeznaczenie ustalone w planie (tereny zieleni z dopuszczeniem użytkowania rolniczego oraz zalesień) określone zostało zgodnie z wytycznymi Studium. Wskazuje ono dla obszaru objętego uwagą następujące kierunki przeznaczenia:

- ZO – tereny zieleni nieurządzonej, tereny leśne i do zalesień, użytki rolne, tereny zadrzewione, dna dolin rzek, strumieni, jezior, stawów, wody powierzchniowe w granicach klinowo-pierścieniowego systemu zieleni i położone poza tym systemem,
- US1* – tereny zabudowy sportu i rekreacji w zieleni. Kierunkiem wiodącym są obiekty i urządzenia sportowo-rekreacyjne oraz boiska sportowe w zieleni. Jako kierunek uzupełniający przyjęto zieleń, wody powierzchniowe (np.: parki, skwery, jeziora, stawy, oczka wodne, ciekły), tereny komunikacji i infrastruktury technicznej, hotele, motele, campingi, usługi ochrony zdrowia, odnowy biologicznej,

– MN – zabudowa niska mieszkaniowa jednorodzinna wolno stojąca, bliźniacza, szeregową. Jako kierunek uzupełniający przyjęto zabudowę usługową towarzyszącą zabudowie mieszkaniowej, zieleni (np. parki, skwery), tereny sportu i rekreacji, tereny komunikacji i infrastruktury technicznej.

Ponadto dopuszcza się ustalenie w planie miejscowym przeznaczenia terenu zgodnego z dotychczasowym użytkowaniem i zagospodarowaniem, niezależnie od kierunku przeznaczenia w Studium. Zgodnie z rozporządzeniem Ministra Infrastruktury z dnia 26 sierpnia 2003 r. w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego lasy włączone zostały do terenów zieleni i wód. Dopuszczenie zalesień w projekcie planu przy zachowaniu idei różnorodności zbiorowisk roślinnych oznaczać może również rozwijanie kompleksów leśnych w rejonie już tych istniejących bez konieczności zmiany przeznaczenia, a tym samym ponawiania procedury planistycznej.

Projekt planu nie wskazuje wiodącego przeznaczenia jako lasy, a jedynie dopuszcza możliwość zalesień również ze względu na istniejące uwarunkowania przyrodnicze. Wobec ogólnie obserwowanego zanikania zbiorowisk naturalnych ustalenie terenów ZO jest bardziej pożądane niż jednoznaczne przeznaczenie terenu do zalesienia poprzez wyznaczenie terenu ZL. Różnorodność siedlisk i wynikająca z tego różnorodności zbiorowisk roślinnych jest równie istotnym aspektem kształtowania zieleni, a poprzez nią również klimatu. Obszar terenów zieleni otwartej współtworzy korytarz ekologiczny w północno-zachodniej części Poznania. Ze względu na ogromne znaczenie korytarzy ekologicznych w skali miasta (umożliwiają m.in. migrację poszczególnych elementów fauny) należy podejmować działania sprzyjające ich ochronie oraz umożliwić utrzymanie procesów ekologicznych i stabilności ekosystemów w terenach otwartych, tak aby nie miały negatywnego wpływu na przyrodę, w tym na liczne panoramy i osie widokowe. Ponadto właściwe jest zapewnienie harmonijnego powiązania widokowego z otaczającym krajobrazem o charakterze rolniczym.

§ 2

Uwaga wniesiona przez Instytut Technologiczno-Przyrodniczy – Państwowy Instytut Badawczy.

Treść uwagi: Uprzejmie informuję, iż należący do nas teren w części „D” chcielibyśmy przeznaczyć na budownictwo mieszkaniowe oraz na budowę eksperymentalnej, pierwszej na świecie, rafinerii biomasy i odpadów organicznych, która zajmie teren około 100 ha.

W przypadku gdyby wystąpiły trudności administracyjne w budowie rafinerii biomasy na przedmiotowym terenie w części „D” proszę o zaproponowanie – zgodnie z naszymi ustaleniami w czasie spotkania w Państwa Pracowni – terenu w obszarze Poznania, który moglibyśmy bez przeszkód przeznaczyć na tę inwestycję.

Rozstrzygnięcie: uwaga nieuwzględniona.

Uzasadnienie: Głównym celem planu jest ochrona terenów zieleni poprzez zachowanie terenów niezabudowanych w dotychczasowej formie ich użytkowania. Wyznaczone w planie tereny ZO i ZL są kontynuacją terenów cennych przyrodniczo położonych w bezpośrednim sąsiedztwie Jeziora Strzeszyńskiego. W dobie dynamicznie zachodzących zmian klimatycznych ochrona terenów wyłączonych z zabudowy staje się jednym z nadrzędnych celów planowania przestrzennego. Wyznaczone w projekcie planu tereny zieleni stanowią przeciwwagę dla intensywnie rozwijającej się zabudowy mieszkaniowej w sąsiedztwie terenów objętych planem. Natomiast część działek Instytutu Technologiczno-Przyrodniczego zlokalizowana w projektach miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego „Strzeszyn Północ” – część A i B w Poznaniu (poza granicą procedowanej części) planowana jest pod zabudowę, w związku z powyższym składany postulat możliwy będzie do realizacji na działkach stanowiących naturalną kontynuację zabudowy już istniejącej. Dodatkowo uwaga jest niezgodna ze Studium w zakresie budowy rafinerii biomasy i odpadów organicznych. Ponadto łączne uwzględnienie postulatów wskazanych w uwadze, tj. zabudowy mieszkaniowej oraz pod budowę rafinerii biomasy i odpadów organicznych, stanowiłoby zaprzeczenie szeroko rozumianego ładu przestrzennego ze względu na brak możliwości współistnienia tych funkcji. Takie połączenie generowałoby liczne konflikty społeczne oraz przestrzenne.

Wskazanie terenów w Poznaniu pod budowę rafinerii biomasy nie stanowi treści uwagi – nie kwestionuje ustaleń przyjętych w projekcie planu.

§ 3

Uwaga wniesiona przez Zakład Lasów Poznańskich.

Treść uwagi: Zakład Lasów Poznańskich zgłasza uwagę w zakresie zmiany przeznaczenia terenów zieleni, oznaczonych na rysunku planu symbolami 1ZO, 2ZO, 3ZO i 4 ZO, położonych na działkach o znaczeniach 25/01/8/9, 25/02/1/2, 25/03/21/7, 25/03/21/6 na tereny lasów (...ZL).

Uznanie powyższej uwagi jest zasadne ze względu, że lasy są najwyżej zorganizowaną formą zieleni wysokiej, która przyczynia się do najefektywniejszego łagodzenia niekorzystnych skutków zachodzących zmian klimatycznych poprzez produkcję tlenu i akumulację węgla w drewnie, który stanowi niespełna 50% jego masy. Ponadto lasy przyczyniają się do łagodzenia efektu „miejskiej wyspy ciepła”, retencji wodnej, pochłaniania zanieczyszczeń powietrza, redukcji hałasu oraz produkcji olejków eterycznych działających prozdrowotnie. Należy dodać, że obszary leśne pełnią również funkcję rekreacyjną, które wpływają znacząco na poprawę jakości życia mieszkańców. Powyższe jest szczególnie ważne w dobie światowej pandemii COVID-19, ponieważ lasy są miejscem aktywnego jak i biernego wypoczynku polegającego na tak zwanej sylwoterapii wpływającej znacząco na poprawę zdrowia psychicznego i fizycznego.

Rozstrzygnięcie: uwaga nieuwzględniona.

Uzasadnienie: Teren objęty uwagą stanowi własność Instytutu Technologiczno-Przyrodniczego i jest wykorzystywany rolniczo. Projekt planu nie wyklucza możliwości jego zalesienia, jednak nie narzuca takiego obowiązku. Przeznaczenie ustalone w planie (tereny zieleni z dopuszczeniem użytkowania rolniczego oraz zalesień) określone zostało zgodnie z wytycznymi Studium. Wskazuje ono dla obszaru objętego uwagą następujące kierunki przeznaczenia:

- ZO – tereny zieleni nieurządzonej, tereny leśne i do zalesień, użytki rolne, tereny zadrzewione, dna dolin rzek, strumieni, jezior, stawów, wody powierzchniowe w granicach klinowo-pierścieniowego systemu zieleni i położone poza tym systemem,
- US1* – tereny zabudowy sportu i rekreacji w zieleni. Kierunkiem wiodącym są obiekty i urządzenia sportowo-rekreacyjne oraz boiska sportowe w zieleni. Jako kierunek uzupełniający przyjęto zieleń, wody powierzchniowe (np.: parki, skwery, jeziora, stawy, oczka wodne, ciekły), tereny komunikacji i infrastruktury technicznej, hotele, motele, campingi, usługi ochrony zdrowia, odnowy biologicznej,
- MN – zabudowa niska mieszkaniowa jednorodzinna wolno stojąca, bliźniacza, szeregowa. Jako kierunek uzupełniający przyjęto zabudowę usługową towarzyszącą zabudowie mieszkaniowej, zieleń (np. parki, skwery), tereny sportu i rekreacji, tereny komunikacji i infrastruktury technicznej.

Ponadto dopuszcza się ustalenie w planie miejscowym przeznaczenia terenu zgodnego z dotychczasowym użytkowaniem i zagospodarowaniem, niezależnie od kierunku przeznaczenia w Studium. Zgodnie z rozporządzeniem Ministra Infrastruktury z dnia 26 sierpnia 2003 r. w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu

zagospodarowania przestrzennego lasy włączone zostały do terenów zieleni i wód. Dopuszczenie zalesień w projekcie planu przy zachowaniu idei różnorodności zbiorowisk roślinnych oznaczać może również rozwijanie kompleksów leśnych w rejonie już tych istniejących bez konieczności zmiany przeznaczenia, a tym samym ponawiania procedury planistycznej.

Projekt planu nie wskazuje wiodącego przeznaczenia jako lasy, a jedynie dopuszcza możliwość zalesień również ze względu na istniejące uwarunkowania przyrodnicze. Wobec ogólnie obserwowanego zanikania zbiorowisk naturalnych ustalenie terenów ZO jest bardziej pożądane niż jednoznaczne przeznaczenie terenu do zalesienia poprzez wyznaczenie terenu ZL. Różnorodność siedlisk i wynikająca z tego różnorodności zbiorowisk roślinnych jest równie istotnym aspektem kształtowania zieleni, a poprzez nią również klimatu. Obszar terenów zieleni otwartej współtworzy korytarz ekologiczny w północno-zachodniej części Poznania. Ze względu na ogromne znaczenie korytarzy ekologicznych w skali miasta (umożliwiają m.in. migrację poszczególnych elementów fauny) należy podejmować działania sprzyjające ich ochronie oraz umożliwić utrzymanie procesów ekologicznych i stabilności ekosystemów w terenach otwartych, tak aby nie miały negatywnego wpływu na przyrodę, w tym na liczne panoramy i osie widokowe. Ponadto właściwe jest zapewnienie harmonijnego powiązania widokowego z otaczającym krajobrazem o charakterze rolniczym.